

[Carlsen-Skiødt.]

tilsynslov, der vil blive mere velvillig modtaget af Folket, end den nuværende er blevet det.

Da jeg ikke venter at komme ind i Udvalget, vil jeg tillade mig at pege paa nogle af de Ting, der efter min Mening burde rettes, og jeg vil da først sige et Par Ord om de to Ændringer, der foreligger i det Lovforslag, vi her behandler.

§ 10 om Forældreraad har vist sig at være en Bestemmelse, der ikke har fundet megen Tilslutning hverken blandt Forældrene eller inden for Lærerstanden; det tror jeg, jeg har Lov til at sige, da Erfaringerne tydeligt har vist det. Man har ment — og jeg synes med Rette —, at det Tilsyn, Skolen ellers har, fra Skoleudvalg, Skolekommission, Skoledirektion, Amtskonsulenter og for Landets Vedkommende fra Sognepræsten, naar det drejer sig om Kristendomsundervisning, var tilstrækkeligt. Jeg glemmer ikke i denne Forbindelse, og ønsker at nævne det, at vi har 4—6 Tilsyn, et for København, et for Købstæderne, et for Landsbyskolen, et for Sønderjylland, et for Færøerne og, saa vidt jeg ved, et særligt Tilsyn for Marstal, der hverken er Købstad eller Landsby. Ved en Hovedrevision maatte man vist prøve paa at faa dette samarbejdet til en Helhed for hele Landet.

Men jeg vender tilbage til Forældreraadene. Ved Nyvalget for nylig har det vist sig, at det efter de Regler, som Loven indeholder, mange Steder har været umuligt at holde Liv i disse Raad, saa ringe har de været paaskønnet af Forældrene — hvad Grundene kan være, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Men naar det nu er saaledes, var det saa ikke bedre at lade dem dø en stille Død end forsøge paa kunsthigt at holde Liv i dem, naar de alligevel ikke er levende? Hvis Lovforslaget bliver Lov, saaledes som det er fremsat, vil det herefter paa et Møde af nogle ganske faa Mennesker med et Flertal kunne bestemmes, at der skal vælges Forældreraad, selv om der ikke er udtalt noget Ønske fra den store Del af Befolkningen inden for Skoleområdet, og dette mener jeg er ringere end intet. Jeg synes, at hvis Interessen efter 5 Aars Erfaring er saa lille for disse Forældreraads Arbejde, som den nu har vist sig at være mange Steder, er det bedre, at de forsvinder. Skolekommissionen kan sikkert godt magte Opgaven som Tilsyn, og efter min mangeaarige Erfaring af Arbejdet baade ved Landsbyskoler og Købstadskoler har jeg den bestemte Opfattelse,

at de valgte Skolekommissioner som Regel paa dette Omraade har gjort et godt Arbejde.

Angaaende Ændringsforslaget til § 17 om Amtsskolekonsulenten, vil jeg blot sige, at det nærmest er et økonomisk Spørgsmaal; jeg ved ogsaa godt, at det har en anden Side, men jeg skal ikke sige meget derom. Jeg vil blot angaaende hele den økonomiske Side pege paa — hvad ogsaa en af de tidligere Ordførere har gjort opmærksom paa —, at det medfører ny Udgift for Skatteyderne.

Derimod maa jeg mene, at der er adskillige andre Bestemmelser, der burde ændres i Tilsynsloven.

I § 12 bør Ordet „Religionsundervisning“ rettes til „Kristendomsundervisning“. Der kan jo meget vel gives en Undervisning i Religion, der intet har med Kristendom at gøre; Loven om Folkeskolen, som er gennemført senere, under den nuværende Undervisningsminister, har ogsaa rigtigt anvendt Ordet „Kristendomsundervisning“, hvad jeg gerne vil udtale min Paaskønnelse af. Der staar i § 12, at Tilsynspligten med Religionsundervisningen paahviler Sognepræsten, men i de store Købstæder, hvor der kan være mere end een Skole pr. Sogn — det kender jeg Eksempler paa —, bør Arbejdet efter Ministeriets nærmere Bestemmelse fordeles imellem de i Sognet fast ansatte Præster, da det ellers er uoverkommeligt, hvis det skal gøres forsvarligt.

Denne Præsternes Tilsynspligt med Religionsundervisningen synes mig at burde ændres derhen, at den gælder for hele Landet, altsaa ogsaa for København og for Sønderjylland. Dette Spørgsmaal har foraarsaget megen Forhandling og ogsaa megen Gnidning, og jeg vilde ønske den nuværende Undervisningsminister til Lykke, hvis det kunde lykkes for ham og for Rigsdagen at faa gennemført en Ændring her. Den nævnte Ordning med Præstens Tilsynspligt med Religionsundervisningen er anvendt i Frederiksberg, Gentofte, Aarhus og Odense Kommuner og ogsaa i andre store Købstadskommuner, og det vil ogsaa være muligt at bringe dem til Anvendelse i København. Det er ogsaa urimeligt — hvad der ligeledes er peget paa i Dag —, at der gælder een Lov Nord for Kongeaaen og en anden Syd for den.

§ 12 kom i sin Tid hurtigt til Verden ved Slutningen af Lovens Behandling; den bærer ogsaa Præg af, at den er kommet lidt pludseligt til Verden, og den trænger derfor til en ny Behandling og en nærmere Udformning, saadan at det klart er udtrykt, hvad det egentlig er, der er tænkt